

Бащата на римски консул уж от 169 г. пр.н.е. имал 13 имена, а синът му – 38 [872], с. 101. Талмудистите изброяват 94 имена на библейския Бог [544], т. 6, с. 978.

Не е по-различно и в руската история. „Цар Иван III се казвал Тимофей; цар Василий III – Гавриил... принц Дмитрий (убитият в Углич) не е бил Дмитрий, а Уар; едното име е царско, другото – църковно“ [586], с. 22. Впрочем името Уар най-вероятно означава просто Цар.

Днес се е създала представата, че в средните векове са били разпространени имена, твърде различни от „античните“. Но анализът на текстовете показва, че през всички средни векове постоянно са се употребявали „антични“ имена. Например Нил Синайски, починал уж през 450 г. от н.е., пише писма до свои съвременници – средновековни монаси с явно „антични“ имена: Аполодор, Амфикион, Атик, Анаксагор, Демостен, Асклепиод, Аристокъл, Аристарх, Алкивиад, Аполос и пр. [836]. Куп имена, смятани сега за „чисто антични“, са били разпространени във Византия през XII–XIV в. от н.е. Ето някои от тях, споменати от средновековния Георги Сфранцес в книгата му „История“ (1258–1476): Антиох, Арго, Аморий, Хермециан, Деметрий, Дионисий, Диоскор, Епидавър, Калиоп, Клеопа, Критопул, Лаконик, Макробий, Минос и пр. Явно „антични“ имена. Но, както виждаме, с тях са били кръщавани хора от XIII–XV в.

РЪКОПИСНАТА книга доста надживява началото на книгопечатането. Ръкописни книги се изработват в течение на XV–XVIII в. Това положение е характерно за цяла Европа [740], с. 13, 25. На Балканите и през XIX в. „ръкописната книга успешно конкурира печатната“ [740], с. 26. Почти цялата ирландска литература от VII–XVII в. от н.е. „е във вид на ръкописи“ [740], с. 28. 70% от всички отпечатани книги са били на латински. Може би латинският шрифт е бил по-лесен за направа. В печатната практика извънредно бавно навлизат шрифтове на други езици. Твърде сложна е и техниката за изготвяне на знаците, които отблязват ударенията, гласните звуци и т.н. Затова стотици (!) години след началото на книгопечатането „преписвачите на гръцки, арабски и еврейски ръкописи са извън конкуренцията“ [740], с. 57.

И може би поради тази причина много гръцки, арабски, еврейски ръкописи, смятани днес за древни, са били изработени през епохата на книгопечатането. Не е изключено, че такива са и много „антични“ текстове, библейските кодекси на Тишендорф и др.

Оказа се, че в Гърция има най-много ръкописни книги от епохата на книгопечатането! Тоест в страната, която е смятана за „изключително антична“ и която е дала на света много „древни ръкописи“. Историците съоб-